

Arrest

nr. 180 071 van 22 december 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat F. ALDELHOF *loco* advocaat J. DANNEELS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart dat uw naam JS is, u Pashtun bent van etnische origine, behorende tot de stam Safi waaraan u uw achternaam ontleent, en dat u de Afghaanse nationaliteit bezit.

U werd geboren te Bahr Abad in het district Sarkani van de provincie Kunar. Daar woonde u gedurende uw hele leven, samen met uw ouders: A. H. (vader) en M. (moeder), uw 2 broers A. (12) en K. (8) en uw zus M. (16). U ging nooit naar school, maar volgde wel Koranlessen in de madrassa tot u ongeveer 15 jaar was. Nadien bleef u gewoon thuis, u heeft nooit gewerkt en zou dit in de toekomst ook niet doen gezien uw familie financieel welgesteld was. Uw vader werkte namelijk als bewaker en schoonmaker in een school en uw moeder verkocht de melk van de koeien.

Ongeveer een maand voor uw vlucht, kreeg u voor het eerst de vraag om de taliban te vervoegen. Dit vroegen ze via een brief die werd neergelegd op de plek waar uw vader werkte. Nadien ging uw vader naar Shunkrai om te spreken met de taliban en hen te verkondigen dat hij zijn zoon niet zou sturen om deel te nemen aan de jihad. Later kwam de taliban naar uw huis om u toch mee te nemen, maar hebben ze uw vader doodgeschoten in uw afwezigheid. U sliep die nacht namelijk bij uw oom. Na de dood van uw vader heeft de taliban nog twee brieven gestuurd. De eerste was aan u gericht en werd op uw stoep achtergelaten met opnieuw de boodschap dat u zich bij de taliban moest aansluiten. Na de 40 rouwdagen wegens de dood van uw vader en 6 nachten in het huis van uw oom, bent u dan op diens raad gevlucht. U kwam in België aan op 18 januari 2016 en vroeg 3 dagen later asiel aan. Na uw aankomst kreeg ook uw oom nog een brief van de taliban waarin stond dat hij u diende te presenteren aan de taliban of hij zou ook vermoord worden.

U stelt niet terug te kunnen naar Afghanistan uit angst om vermoord te worden door de taliban.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag bracht u volgende documenten aan: de taskera van uzelf en van uw vader (= Afgaanse identiteitsbewijzen), 3 dreigbrieven van de taliban en de envelop waarmee de documenten u zijn opgestuurd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, vanaf nu afgekort als CGVS, p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Bahr Abad te Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk kon maken dat u in Bahr Abad, Kunar gewoond heeft tot uw vertrek uit Afghanistan. Het bleken daarbij vooral de dagdagelijkse kennis over uw leefomgeving en de incidenten die er de laatste jaren gebeurden te zijn, die slechts zeer gebrekkig door u gekend waren, terwijl andere, eerder schoolse kennis, net wel door u kon worden verteld. En dat terwijl u ongeschoold zegt te zijn.

Wat dit eerste aspect betreft, verwijzen we bijvoorbeeld naar de vraag betreffende de oogstbelasting, osher/usher, die in Afghanistan op verschillende wijzen wordt toegepast (zie info toegevoegd aan het administratief dossier). U diende echter het antwoord schuldig te blijven op de vraag wat dit begrip was (CGVS, p.13). Ook het feit dat u geen prijzen van een dagdagelijks product als rijst kent (CGVS, p. 18)

is toch bizar voor iemand die zegt zijn gehele leven in Afghanistan te hebben gewoond. Uw uitleg, nl dat u nooit naar de bazaar ging, biedt voor het CGVS geen afdoende verklaring voor deze onwetendheid. Zelfs zonder de verantwoordelijke te zijn voor de dagelijkse boodschappen, kan er toch verwacht worden van iemand dat die de prijs kent van een basisproduct in de streek waar hij altijd gewoond heeft.

Bij het gebruik van de kalender en de maanden, kon eveneens worden opgemerkt dat u deze vaak niet juist weet toe te passen, terwijl u na nadenken en tellen wel de juiste nummer bij de maand kon plaatsen (bv CGVS, p.18 waar u spontaan zegt dat het de 4e of 5e maand was, mizan of qaus, terwijl beide maanden later op het jaar vallen en geeneens elkaar opvolgen). Het feit echter, dat u op een gegeven moment stelt dat we in 1396 zijn (dat u evenwel niet veel later corrigeert naar 1395), lijkt echter een fout die men niet zomaar maakt als u deze kalender tot voor kort dagelijks zou gebruiken. U lijkt zich overigens al in het begin van het interview in te dekken voor uw gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender, door meteen te stellen: "Ik heb veel geleden, en ik heb geen info over de maanden van ons land." Het CGVS is echter van mening dat traumatische ervaringen wel ervoor kunnen zorgen dat u de zaken moeilijk exact kan plaatsen in de tijd, maar dat zij geenszins een verklaring kunnen bieden voor waarom u zaken die u wel kan plaatsen in de tijd, niet kan vertalen in de namen van de overeenkomstige maanden.

Verder kon u ook de wolesi jirga niet juist benoemen. U stelde dat dit een vergadering in het dorp betreft, terwijl het het parlement is (CGVS, p. 12- zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier)). Dat u als ongeschoolde niet uitgebreid hun bevoegdheden zou kennen, is logisch, maar het is weinig geloofwaardig dat een volwassen Afghaan die steeds in zijn land heeft gewoond, zou denken dat het parlement een lokale vergadering is in plaats van een nationale aangelegenheid.

Het is daarom des te vreemder dat u wel uw districtshoofd, de naam van de gouverneur en de politiechef kan opnoemen, als u de algemene begrippen van uw land niet kent. Het CGVS is van mening dat deze kennis dan ook gezien moet worden als iets wat u hoogstwaarschijnlijk gestudeerd heeft. Dezelfde redenering geldt voor de opmerkelijke vaststelling dat u niet enkel alle belangrijke dorpen kon opnoemen die langs de weg lagen in de richting van Asadabad, maar ze tevens spontaan begon te tekenen op een kaart, en dit terwijl u ongeschoold bent, en u nooit in eender welke van deze dorpen geweest bent volgens uw beweringen (CGVS, p. 6 – 7). Deze laatste bewering wordt overigens door uw eigen uitspraken tegengesproken wanneer u stelt wel persoonlijk uw taskera te hebben aangevraagd in het districtscentrum (CGVS, p.3), waar u tevens ook bent gaan stemmen, volgens uw verklaring (CGVS, p. 11). Maar zelfs al was u hier regelmatig geweest, is het toch vreemd dat u spontaan alle dorpen kon lokaliseren op een kaart, terwijl cartografie aangeleerd wordt op school en niet iets is dat kan verwacht worden van een ongeletterd iemand. Het CGVS is dan ook van mening dat u deze kennis een ingestudeerd karakter heeft, eerder dan dat het parate kennis betreft van een ongeschoold persoon uit Bahr Abad.

Uw verklaring betreffende de plaats waar u ging stemmen, nl het districtscentrum Chagha Sarai wat volgens u de dichtstbijzijnde plek was om dat te doen, stemt overigens niet overeen met de info waarover het CGVS beschikt, en waaruit blijkt dat er zich zelfs een stemlokaal bevond in uw eigen dorp. Hiermee geconfronteerd, komt u terug op uw eerdere verklaring en beaamt u dit en stelt u dat u de vraag niet begrepen zou hebben. Dit is echter totaal ongeloofwaardig, aangezien u letterlijk herhaalde "Nee, dat was het dichtstbijzijnde" op de oorspronkelijke vraag (CGVS, p. 11). Het is overigens vreemd dat u dergelijke specifieke geografische kennis bezit van de dorpen in de omgeving van uw geboortedorp, terwijl u anderzijds niet weet dat uw dorp volgens vele kaarten in het district Khas Kunar ligt, op de grens met de districten Sarkani, Chawkay en Narang maar zeker niet in de buurt van Marawara, zoals u zelf wel stelt

Bevraagd over de klinieken of hospitaals in uw buurt, kan u enkel het districtscentrum opnoemen, en een kleinere kliniek die zich in uw dorp zou bevinden (CGVS, p.8) terwijl deze info wordt tegengesproken door de OCHAkaart (d.d. 2014, zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hierop kunnen duidelijk verschillende klinieken worden teruggevonden, zowel in uw eigen district als in nabijgelegen plaatsen van andere districten (bv in Shalote te Chawkay). Dezelfde conclusie kan worden genomen betreffende de heiligdommen in uw gebied. Terwijl er wel aanwezig blijken in de directe omgeving van uw dorp (Zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), kon u enkel één benoemen te Sarkano (CGVS, p. 8). Nazicht leert ons echter dat dit schijn zich te Jalalabad bevindt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het door het CGVS opgenoemde schrijn kende u niet (CGVS, p.8).

Verder slaagt u er ook niet in om uit te leggen waar mensen van de Shinwar-stam leven (overigens door uzelf wel opgenoemd als aanwezig in uw regio, CGVS, p. 10-11). Het valt niet te verklaren hoe u dergelijk fragmentarische kennis bezit terwijl u deze niet kan kaderen in uw leefwereld.

Bovendien kon u ook geen verdere uitleg verschaffen bij de opgesomde incidenten. Het neerstorten van een NATOvliegtuig op amper 3 km van uw dorp, nl in Khamsar, is nochtans geen alledaagse gebeurtenis in uw omgeving waardoor er dus verwacht kan worden dat er uitgebreid over gepraat zal geweest zijn in uw omgeving. Het valt niet logisch te verklaren dat iemand die op dat moment in de regio woonde, dit niet gehoord heeft of zich dit niet herinnert 5 jaar na de feiten (CGVS, p. 11, informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Ook betreffende de natuurrampen bleef u zeer op de oppervlakte, en wat u uiteindelijk vertelde over de natuurramp in uw regio tijdens de zomer van 2015 bleek grotendeels onjuist: U kan nl enkel vertellen dat er een overstroming was die veel schade veroorzaakte aan huizen (en bij extra bevraging voegde u daar ook 'land' aan toe, CGVS, p.11-12). Wanneer u gevraagd werd naar menselijke slachtoffers, schat u dat er 30 à 40 mensen gestorven zijn in Khas Kunar en andere dorpen. Tot verdere beschrijving van de gebeurtenis of de gevolgen ervan komt u niet (CGVS, p. 11-12). Volgens de media te Afghanistan, beperkten de doden zich echter slechts tot 1 meisje van 9 jaar, en bevond de schade zich veeleer op het vlak van infrastructuur (met name elektriciteitsvoorzieningen, moskeeën, dammen, bruggen en drinkwaterprojecten), zaken die toch ook een directe impact hadden op de mensen die er woonden en dus snel naar boven zouden moeten komen als herinnering bij die gebeurtenis, zeker gezien de recentheid (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u overigens wel vage kennis heeft van de gebeurtenis, kan niet oorzakelijk verbonden worden aan een verblijf in Kunar, aangezien deze overstromingen kwamen van Pakistan en een gebied getroffen hebben dat reikte van Kunar tot Nangarhar in Afghanistan met vele dislocaties tot gevolg. Er was een grote media aandacht voor deze gebeurtenis waardoor het niet bevreemdend is dat u enige kennis bezit over het gebeurde. Dat u echter zo weinig concreets kan vertellen over de effectieve schade en gevolgen op het normale leven, is daarentegen wel een indicatie dat u op dat moment er niet woonachtig was.

Ook doorheen de rest van uw verklaringen konden er veel onwaarschijnlijkheden en tegenstrijdigheden worden opgemerkt. Zo is het uiterst merkwaardig dat u stelt dat u na uw Koranstudies in de madrassa gewoon thuisbleef en niet verwacht werd voor een inkomen te zorgen gezien de goede financiële situatie van uw ouders. U beaamt zelfs dat u voor de rest van uw leven niet meer zou gewerkt hebben, iets wat toch niet strookt met de algemene geplogenheden in Afghanistan. Het feit dat u dergelijke uitspraken doet, toont toch aan dat u weinig kennis hebt van de gang van zaken in uw regio, zodat (minstens) uw (recent) verblijf in de streek in vraag gesteld kan worden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sarkani of Khas Kunar gelegen in de provincie Kunar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Kunar te Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bovendien zijn er ook interne inconsistenties die tot dezelfde conclusie leiden. Zo vertelt u bv dat uw vader bepaalde uitspraken deed tov de taliban, terwijl u nadien zei dat hij nooit gesproken heeft met hen. Gewezen op deze tegenstrijdigheid, is uw verklaring dat u het in die laatste uitspraak had over de periode na zijn dood. Het spreekt echter voor zich dat die verklaring, nl dat u dacht dat bevestigd werd over conversaties die uw vader had na zijn dood, kant noch wal raakt (CGVS, p.21). Overigens zegt u nadien dat uw vader naar de taliban gegaan is met de mededeling dat hij maar 1 zoon heeft die hij niet wilde geven aan hen. Dit terwijl u ervoor zei dat u nog twee broers heeft (CGVS, p.22-23). Ook hier kan u geen afdoende verklaring bieden voor deze tegenstrijdigheid. Ook wat u daarna vertelt, nl dat de taliban op uw vader zou geschoten hebben uit schrik nadat uw slapende familieleden (mogelijks) lawaai hadden gemaakt, houdt geen steek als het net de taliban zijn die 's nachts naar uw huis waren gekomen om u te ontvoeren. Waarom zij als indringers en aanvallers angst zouden hebben, kan u niet logisch uitleggen (CGVS, p. 23).

Ook de volgorde en tijdstippen waarin u alles situeert, kennen overigens vele tegenstrijdigheden. Zo stelt u de ene keer dat u gevlucht bent voordat uw vader vermoord werd (CGVS, p. 18) terwijl u op andere momenten de omgekeerde volgorde hanteert (vragenlijst CGVS van Dienst

Vreemdelingenzaken, vanaf nu afgekort als DVZ, 3.5; CGVS, p. 19 en 23). Dezelfde redenering kan gemaakt worden betreffende de dreigbrieven. Bij de DVZ spreekt u slechts van 1 brief die werd achtergelaten op de nacht dat men uw vader vermoordde en waarin stond dat u zich bij hen moest aansluiten of ze zouden u ook vermoorden (vragenlijst CGVS, 3.5), terwijl u op het CGVS spreekt van drie brieven en deze ook neerlegt (CGVS, p.3,4, 20 en 21): De eerste werd gestuurd naar uw vader, op zijn werk, de tweede was aan uzelf gericht maar daar vertelt u over op het CGVS dat hij 's nachts werd achtergelaten voor de deur (CGVS, p. 4). De ene keer stelt u dat uw vader hem vond (dus dit is in strijd met uw bovenstaande bewering dat er een brief voor u werd achtergelaten na de dood van uw vader) terwijl u later in het interview vertelt dat u niet weet of het uw zus of moeder was die de brief aantrof 's ochtends (CGVS, p.4 en 19). Overigens zou het ook vreemd zijn dat de taliban u een brief achterlaat op de nacht dat ze uw vader doden waarin ze u waarschuwen dat u hetzelfde lot beschoren is als uw vader als u zich niet aansluit (vragenlijst CGVS, 3.5), terwijl u tevens stelt dat de dood van uw vader per ongeluk gebeurde toen de taliban panikeerden door plots geluid (CGVS, p.23). De derde brief ten slotte, zo vertelde u tijdens uw interview, werd bezorgd bij uw oom en hij stelde u pas recentelijk in kennis van het bestaan ervan, wanneer u reeds in België was. Dit is trouwens ook niet consistent met uw eerder verklaring dat u over niets anders dan uw familie praat met uw oom aan de telefoon (CGVS, p. 17). Dit alles is tevens niet in lijn met uw relaas in het begin van het interview, over de neergelegde documenten, waarbij u bij alle drie de brieven stelde dat ze gericht werden aan of gelezen werden door uw vader (CGVS, p. 3-4).

Gezien bovenstaande argumenten, komt het CGVS tot de conclusie dat noch uw afkomst uit het dorp Bahr Abad te Kunar, noch uw vervolgingsrelaas geloofwaardig zijn en dat uw algemene geloofwaardigheid hierdoor werd aangetast.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Er is namelijk een hoge mate van corruptie in Afghanistan en er werd reeds onderzocht en bewezen dat nagenoeg alle documenten er (kunnen) worden nagemaakt of frauduleus aangemaakt. De aangebrachte taskera's bezitten dus zeer weinig bewijskracht (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 15 april 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en

reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verhaal (CGVS, p 23). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u een tijd elders heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. U zweeg echter na bovenstaande vermeldingen en bleef bij uw voorgaande beweringen (CGVS, p. 23-24).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt echter dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In eerste instantie merkt verzoeker op dat er zich een communicatieprobleem heeft voorgedaan tijdens het gehoor. Verzoeker wijst erop dat de moedertaal van zijn tolk Dari zou zijn en geen Pashtou. Hij stelt dat beide talen op elkaar lijken maar allerm minst met elkaar mogen verward worden. Hij stelt dat dit aanleiding heeft gegeven tot talrijke misverstanden in zijn gehoor en dat uit vele antwoorden valt af te leiden dat verzoeker de vraag niet had begrepen, hetgeen volgens hem wijst op het probleem met verschillende talen. Verzoeker erkent dit tijdens het gehoor niet gesignaleerd te hebben, maar meent hiertoe ook niet de mogelijkheid gehad te hebben nu hij enkel in Pashtou zou kunnen communiceren.

In zijn eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2 en 48/3 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Verzoeker herhaalt dat door miscommunicatie met de tolk vele zaken verkeerd geïnterpreteerd werden, zo geeft hij als voorbeeld de woorden “osher” en “wolesi jirga” die hij omwille van een verschillende uitspraak in het Dari niet zou verstaan hebben. Ook de discussie aangaande de dichtstbijzijnde mogelijkheid om te stemmen, de plaats waar de mensen van de Shinwarstam leven of de duur van zijn Koran studies, koppelt verzoeker aan het communicatieprobleem.

Verzoeker verklaart verder waarom hij van bepaalde zaken niet op de hoogte is en wijst dan weer op de talrijke correcte antwoorden die hij heeft gegeven, die volgens hem niet zomaar als ingestudeerde kennis kunnen afgedaan worden.

Vervolgens meent verzoeker dat hij een gedetailleerd vluchtrelaas heeft afgelegd waarbij hij op alle vragen kon antwoorden en stipt hij aan drie dreigbrieven gekregen te hebben. Verzoeker meent dat

verweerder zelfs niet de moeite heeft gedaan het vluchtrelaas te onderzoeken omwille van de voorgehouden ongeloofwaardige afkomst uit Afghanistan.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna verkort het EVRM). Verzoeker onderstreept wederom zijn afkomst uit Afghanistan en geeft vervolgens informatie over de ernstige geweldsituatie in Afghanistan. Hij meent dat niet kan ontkend worden dat verzoeker bij terugkeer in een echte “warzone” zou terecht komen, strijdig met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tot slot voert verzoeker aan dat nergens is gemotiveerd hoe verzoeker zich op een wettige en veilige wijze zou kunnen toegang verschaffen tot een veilig deel van het land. Met verwijzing naar een rapport van EASO en Human Rights Watch meent verzoeker dat die veilige reisweg niet bestaat. Met verwijzing naar de richtlijnen van UNHCR van 2013, een rapport van NRC en het hoog erkenningspercentage van Afghanen door verweerder meent verzoeker dat er een nood is aan internationale bescherming voor mensen die Afghanistan ontvluchten. Hij meent als jonge Afghaan een kwetsbaar profiel te hebben voor rekrutering door de Taliban.

Tot slot vraagt verzoeker de erkenning als vluchteling, in ondergeschikte orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en in geheel ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.2. Documenten

Bij zijn verzoekschrift heeft verzoeker de volgende nieuwe elementen gevoegd die hij inventariseert als volgt:

- “Pashto, Dari and Farsi; one language or three?”
- Kaart provincie Kunar
- Kaart district Khas Kunar
- Brief dat verzoeker afkomstig is van Bahr Abat
- EASO country of origin information report: Afghanistan – security situation (januari 2015)

Ter zitting legt verzoeker op grond van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met de volgende documenten voor:

- originele enveloppe uit Jalalabad
- twee onvertaalde stukken die verklaringen zouden inhouden van de districtschef of de dorpschef aangaande de herkomst van verzoeker

2.3. Bevoegdheid

De Raad beschikt op grond van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, personen die reeds in een ander unieland erkend zijn of de “technische” weigeringen die geen betrekking hebben op de gegrondheid van de aanvraag, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Gedr. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratoire opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad kan de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet).

2.4. Onderzoek van het verzoek

Artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet luidt in zijn eerste paragraaf als volgt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Artikel 1 van het voormelde Vluchtelingenverdrag stelt dat een “vluchteling” de persoon is: *“Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel op de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan indien aan de voorwaarden van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet is voldaan. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid weliswaar niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze te toetsen en dit in het licht van de onderzoeks- en samenwerkingsplicht van de commissaris-generaal (HvJ 22 november 2012, MM v. Ireland, C-277/11, §§ 64-67). Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een erkenning of toekenning van een internationale beschermingsstatus kunnen rechtvaardigen.

Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing (RvS 20 september 1999; nr. 82.301, RvS 18 april 1997, nr. 65.919).

Verweerder verwerpt het verzoek tot internationale bescherming na te hebben geoordeeld dat verzoeker niet aan zijn medewerkingsplicht zou voldaan hebben omdat hij niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Bahr Abad, district Sarkani of Khas Kunar in de provincie Kunar. De Afghaanse nationaliteit is niet betwist. Verweerder baseert zich hiervoor onder meer op het feit dat verzoeker niet weet waarvoor “osher/usher” staat, evenals “wolesi jirga” en hij de prijs van rijst niet kent. Vervolgens meent verweerder eveneens dat verzoeker de kalender en maanden vaak niet juist zou toepassen. De kennis die verzoeker wel heeft, zoals van het districtshoofd, de naam van de gouverneur en de politiechef, de dorpen die langs de weg liggen richting Asad Abad en die hij kan situeren met een

tekening acht verweerder ingestudeerd of schools. Verweerder meent dat verzoeker verkeerdelijk heeft verklaard dat zijn dorp in de buurt van het district Marawara ligt, hij zou eveneens te weinig ziekenhuizen en heiligdommen in zijn streek kennen, evenals niet slagen in het verschaffen van een verdere uitleg over bepaalde incidenten.

In het verzoekschrift heeft verzoeker enerzijds gewezen op een communicatieprobleem en anderzijds op de talrijke correcte antwoorden die hij heeft gegeven.

Na grondig onderzoek van het geheel van de verklaringen van verzoeker tijdens zijn gehoor bij verweerder op 15 april 2016, de argumenten van het verzoekschrift en analyse van het administratief dossier, meent de Raad dat de motieven van de bestreden beslissing niet volstaan om op afdoende wijze de regionale afkomst van verzoeker in twijfel te trekken, hetgeen een doorslaggevend motief heeft uitgemaakt voor verweerder om zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus te ontzeggen.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van een verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoeker. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

De Raad stelt vooreerst vast dat verweerder uitdrukkelijk in de bestreden beslissing erkent dat verzoeker: "specifieke geografische kennis bezit van de dorpen in de omgeving van [zijn] geboortedorp". Zoals blijkt uit het gehoorverslag en de gedetailleerde kaarten die door verweerder aan het administratief dossier werden gevoegd, heeft verzoeker tal van dorpen in de buurt van zijn dorp correct opgesomd en kon hij deze eveneens op correcte wijze op een lijn situeren met een tekening tijdens het gehoor. Het motief van verweerder als zou die schets van verzoeker vergelijkbaar zijn met "cartografie aangeleerd op school en niet iets is dat kan verwacht worden van een ongeletterd iemand", overtuigt niet. De Raad volgt hierin verzoeker dat een lijn op een blad papier waarop verzoeker enkele plaatsen heeft aangeduid, bezwaarlijk als aangeleerde schoolse cartografie kan worden beschouwd. Verzoeker kon inderdaad correct de namen gegeven van het districtshoofd, de gouverneur van de provincie en de politiechef. Bovendien heeft hij niet verklaard geheel ongeletterd te zijn. Waar verweerder aanstipt dat verzoeker verkeerdelijk zijn dorp heeft geplaatst in het district Sarkani en dat zijn dorp zeker niet in de buurt van Marawara zou liggen, blijkt volgens de kaarten in het administratief dossier evenals uit de kaarten gevoegd door verzoeker dat zijn dorp vlakbij de grens ligt tussen twee districten, Sarkani en Khas Kunar en dat het district Marawara grenst aan het district Sarkani. Nu het om een grensdorp gaat, is het niet geheel onaannemelijk dat verzoeker zich hierin vergist.

Wat betreft de Afghaanse kalender moet de Raad vaststellen dat deze zich niet in het administratief dossier bevindt, dermate dat de Raad in de onmogelijkheid is, gezien zijn gebrek aan onderzoeksbevoegdheid, om dit na te gaan. Verzoeker heeft echter in diens verzoekschrift gesteld dat hij tal van maanden wel correct heeft weergegeven, zoals welke maanden er in de winter liggen, hoe men de zesde, 10^e of 11^e maand noemt. Hij zou ook correct gesteld hebben dat Quas de negende maand is, evenals dat men zich op het ogenblik van het gehoor in het jaar 1395 zou bevinden. In de nota ontkent verweerder niet dat dit correcte antwoorden waren, maar stelt hij enkel geen genoegen te nemen met de opmerking in het verzoekschrift dat Afghanen een moeilijke verhouding hebben met de kalender. De argumenten aangaande de kennis van "osher/usher" dat volgens verweerder slaat op een oogstbelasting en de kennis van de prijs van rijst, acht de Raad *in casu* niet behorend tot de onmiddellijke leefomgeving van verzoeker. Er is ook geen indicatie dat dit tot zijn interesseveld behoort. Hij heeft immers als jongeman uit het gezin van een vader die zou gewerkt hebben als bewaker en schoonmaker in een school en een moeder die melk zou verkocht hebben geen profiel waarvan men kan aannemen dat hij noodzakelijkerwijs moet weten wat een oogstbelasting is of hoeveel rijst kost, ook

al zou rijst een basisproduct uit de streek zijn. Wat betreft de ziekenhuizen in de buurt van verzoeker zijn dorp, kan uit de kaart waarnaar verweerder verwijst niet op afdoende wijze afgeleid worden dat er in zijn buurt geen kleinere kliniek zou zijn of er geen grotere zou zijn in Chagha Sarai Bazar. De Raad volgt verweerder waar hij een lacune vaststelt in de kennis van verzoeker wat betreft het neerstorten van het vliegtuig, maar verzoeker merkt terecht op en uit de gevoegde informatie blijkt ook dat dit feit zich 5 jaar geleden heeft voorgedaan, toen verzoeker 15 jaar was, terwijl hij wel op de hoogte blijkt te zijn van de overstroming die zich volgens de info veel recenter in zijn regio heeft voorgedaan. Dit laatste feit weegt dus wat betreft de evaluatie van de recente afkomst zwaarder door. Het feit dat verzoeker het aantal dodelijke slachtoffers van de overstroming verkeerd inschat, doet geen afbreuk aan het feit dat hij wel op de hoogte was van de overstroming zelf.

Voor overige vaststellingen, zoals de kennis van 'wolesi jirga', verwijst verzoeker naar communicatieproblemen en stelt hij enkel 'jirga' begrepen te hebben, wat wel vergadering van ouderen zou betekenen. De uitspraak van de term 'wolesi' zou verzoeker niet begrepen hebben omdat verzoeker vermoedt dat de moedertaal van de tolk Dari is. De Raad stelt vast dat ook al heeft verzoeker uitdrukkelijk gesteld in diens gehoorverslag dat hij de tolk begreep, hetgeen verweerder terecht aanstipt in de nota, er niet kan ontkend worden dat wel degelijk uit het gehoorverslag zelf blijkt dat verzoeker zeer regelmatig uitdrukkelijk heeft aangegeven de vraag niet begrepen te hebben. Verweerder kan bijgevolg niet gevolgd worden waar hij stelt dat pas voor het eerst in het verzoekschrift communicatieproblemen zouden blijken en het om een volkomen *a posteriori* argument zou gaan. Verzoeker heeft in zijn verzoekschrift in detail de talrijke fragmenten uit het gehoorverslag gekopieerd, waar hij heeft aangegeven dat hij de vraag niet begreep. De Raad hecht er belang aan dat ook de tolk zelf, relatief snel bij het begin van het gehoor, heeft aangegeven dat verzoeker de vraag niet begreep en heeft gevraagd of hij opnieuw de vraag kon uitleggen. De Raad kan aannemen dat verweerder werkt met tolken die zowel de taal Pashtu als Dari machtig zijn, zoals in de nota gesteld, doch het strekt tot verwarring, in een context waar de communicatie reeds aanleiding geeft tot discussie tussen de partijen, dat op de bestreden beslissing wordt vermeld dat verzoeker werd bijgestaan door een tolk die de taal Dari machtig is en op het gehoorverslag is vermeld dat hij werd gehoord in het Pashtu. Tegelijk stelt de Raad vast dat verzoeker in het gehoorverslag op de vraag welke talen hij spreekt, heeft geantwoord Pashtu, maar op de daaropvolgende vraag of hij Dari spreekt, eveneens bevestigend heeft geantwoord. Verweerder is niet overgegaan tot een test van de kennis van het Dari van verzoeker, hetgeen mogelijk was nu hij stelt dat zijn aanwezige tolk beide talen machtig is. De Raad kan thans niet inschatten of die voorgehouden kennis van het Dari summier dan wel voldoende uitgebreid is om het eventuele effect van de aangehaalde communicatieproblemen, die niet geheel afwezig blijken te zijn, correct in te schatten.

Los van de discussie aangaande de communicatie, en op basis van de antwoorden die verzoeker wel heeft gegeven, in samenlezing met het administratief dossier, is de Raad niet afdoende overtuigd van de door verweerder voorgehouden ongeloofwaardigheid van de (recente) afkomst van verzoeker uit Bahr Abad in de provincie Kunar. Er blijkt dienaangaande ofwel geen afdoende zorgvuldig ofwel geen afdoende aangepast onderzoek aan zijn profiel. Nu de regionale herkomst van verzoeker niet op geldige wijze in twijfel is getrokken door verweerder, stelt zich ook de vraag naar de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan en meer bepaald in de regio Khas Kunar/Sarkani in de provincie Kunar waar verzoeker verklaart van afkomstig te zijn. Het administratief dossier bevat dienaangaande enkel informatie van verzoeker, het EASO rapport van Afghanistan van januari 2015, doch gezien de volatiele situatie is deze informatie hoe dan ook niet recent genoeg.

De Raad is van oordeel niet over voldoende pertinente informatie te beschikken om op nuttige wijze, middels de devolutieve werking van het beroep, de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker ter ondersteuning van zijn afkomst te evalueren. Het ontbreekt de Raad aan wezenlijke elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen, te moeten bevelen. Het komt aan beide partijen toe om alle nuttige middelen aan te spreken teneinde bij te dragen aan de feitenvaststelling.

De bestreden beslissing dient derhalve in overeenstemming met artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 juli 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES